

***Pissodes* Germ. (nieeuropejskie)**
Smoliki

UE: II/A/I (a) 22.
PL: 2/A/1 A. 22.



Obraz żerowiska w korze sosny (widoczne korytarze larw i kolebki poczwarkowe) (z lewej) oraz chrząszcz (z prawej)

Pissodes Germ. (nieeuropejskie)

Smoliki

Rośliny żywicielskie: drzewa iglaste, zakres roślin żywicielskich uzależniony od gatunku owada.

Objawy występowania: Atakują przede wszystkim drzewa chore i obumierające. Larwy rozwijają się w gałęziach i pniach głównie młodych drzew, ale można je znaleźć również w starych drzewach i pniakach. Larwy drążą taśmowate korytarze pod korą, w miazdze. Chodniki wypełniają trocinki oraz odchody. Kolebki poczwarkowe leżą w bielu między korą a drewnem, na końcu chodników larwalnych, są wyścielone wiórkami albo wygniecione wśród trocin. Na powierzchni drzew widoczne otwory wylotowe chrząszczy średnicy kilku milimetrów. Larwy niektórych gatunków rozwijają się w szyszkach (smolik szyszkowiec (*Pissodes valdirostris* Gyll.)) uszkadzając zarówno trzpień, jak i łuski. Chrząszcze mogą prowadzić żer uzupełniający w koronach drzew powodując powstawanie licznych i głębokich ranek sprzyjających infekcjom grzybowym.

Identyfikacja i biologia: Jaja składane są w niewielkich jamkach wygryzionych przez samicę na powierzchni zaatakowanej części rośliny. Larwy beznogie, jasno zabarwione z ciemną głową, długości kilku – kilkunastu milimetrów, przecinkowato zgięte w płaszczyźnie grzbieto-brzuszej. Przepoczwarczenie w kolebkach poczwarkowych. Postać dorosła budowy typowej dla ryjkowców. Ciało średniej wielkości (kilka – kilkanaście milimetrów długości w zależności od gatunku), matowe, jednostajnie brunatno, brunatnoczarno zabarwione. Pokryte drobnymi, rzadkimi łuskami barwy białawej, żółtej lub rdzawej, tworzącymi różnicowany deseń. Ryjek zwykle krótszy od głowy i przedplecza razem wziętych, dość gruby, słabo zakrzywiony. Czułki osadzone mniej więcej w połowie ryjka. Przedplecze szersze od swojej długości, z przodu kołnierzykowato zwężone. Pokrywy nieco szersze od przedplecza, na dłuższej części równoległoboczne. Uda silnie zgrubiałe. Chrząszcze mogą żyć kilka lat. Do rodzaju należy ok. 50 gatunków zamieszkujących Palearktykę oraz Amerykę Płn. W Polsce występuje siedem gatunków.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny i drewno przez cały sezon wegetacyjny poszukując objawów występowania szkodnika i samych szkodników. Do analizy laboratoryjnej najlepiej przekazywać postaci dorosłe: żywe lub uśmiercone i zakonserwowane w odpowiedni sposób.